

Full diocesà

18 de juny del 2023

p5 —Final de curs de la vida consagrada

p6 —175è aniversari de la congregació claretiana

Pelegrinatge sacerdotal a Narbona i Carcassona

Han estat diversos els pelegrinatges sacerdotals de la nostra diòcesi. A Ars (sant Joan M. Vianney), a Lió (Antoine Chévrier), a Tours (sant Martí), a Perpinyà-Cuixà (abat-bisbe Oliba) i aquest any a Narbona, Carcassona i l'antic monestir de Fontfreda (sant Antoni M. Claret). Una manera d'aprofundir la història de l'Església, els lligams de la nostra diòcesi amb un passat que l'ha marcada favorablement i al qual devem bona part del que som. Els dies 5 i 6 de juny vam trepitjar Occitània. Arribàvem a mig matí a Narbona. El bisbe Romà, trenta-dos preveres i un diaca teníem com a fita arribar-nos a Fontfreda, on sant Antoni M. Claret va morir i hi fou enterrat inicialment vora el mur del monestir. Va morir fora de Catalunya perquè la situació política de la segona meitat del segle XIX era molt complicada.

Havia tornat del Concili Vaticà I a Roma, que es va concloure precipitadament amb la irrupció de les tropes de Garibaldi a la ciutat eterna, i a l'octubre el nostre sant moria en aquest monestir proper a Narbona.

Vam celebrar-hi l'eucaristia i després vam atansar-nos a l'indret concret on havien reposat les despulles del sant per tal de tenir-hi un devot record. Seguidament vam dirigir-nos a la ciutat narbonesa. Dinàrem a la parròquia que regenten els missioners claretians i a la tarda, una visita i passejada per aquesta ciutat de l'Aude, ens recorden els lligams que vinculen durant dos-cents anys les diòcesis catalanes (Marca Hispànica) amb l'arquebisbat narbonès. Des de finals del segle IX fins al segle XII el lligam fou intens. (Continua a la pàgina 4.)

«Vosaltres sereu el meu reialme sacerdotal, la meva nació sagrada»

Diumenge XI durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre de l'Èxode

En aquells dies, els israelites arribaren al desert del Sinaí, i acamparen allà, davant la muntanya. Moisès pujà a la muntanya de Déu. El Senyor el cridà des de la muntanya i li digué: «Parla a la casa de Jacob, comunica això als israelites: Vosaltres heu vist el que he fet als egipcis, i com us he pres sobre les ales igual que una àguila, i us he portat fins a mi. Ara, doncs, si vosaltres m'escolteu i observeu les condicions de la meva aliança, sereu la meva possessió personal, a part de tots els pobles, encara que tota la terra sigui meva. Vosaltres sereu el meu reialme sacerdotal, la meva nació sagrada.»

(19,2-6a)

Salm responsorial

Som el seu poble i el ramat que ell pastura.

[99]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, quan nosaltres érem encara incapaços de tot, Crist va morir pels qui érem dolents. Qui trobaríem disposat a morir per un home honrat? Potser sí que per un home bo trobaríem qui tingués la valentia de donar la vida. Doncs bé, Déu donà prova de l'amor que ens té quan Crist morí per nosaltres, que érem encara pecadors. Però després que ell ens ha fet justos per la sang de Crist, amb molta més raó, per Crist, ell ens salvarà de la pena. Perquè si vam ser reconciliats amb Déu al preu de la mort del seu Fill quan érem encara enemics, molt més ara que ja estem reconciliats serem salvats gràcies a la seva vida. Encara més: gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor, que ara ens ha reconciliat, tenim l'honor de gloriar-nos en Déu.

(5,6-11)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquells temps, Jesús, en veure aquella multitud de gent, malmenada i desesperançada com les ovelles sense pastor, se n'apiadà, i digué als seus deixebles: «La collita és abundant, però hi ha pocs segadors. Demaneu a l'amo dels sembrats que hi faci anar més segadors.» Llavors cridà els seus dotze deixebles i els donà poder de treure els esperits malignes i de guarir tota malaltia. Els noms

dels dotze apòstols són: primer Simó, anomenat Pere, i Andreu, el seu germà; Jaume, fill de Zebedeu, i Joan, el seu germà; Felip i Bartomeu; Tomàs i Mateu, el cobrador d'impostos; Jaume, fill d'Alfeu, i Tadeu; Simó, el zelota, i Judes, l'Iscaiot, que el va trair. Jesús envià aquests dotze, tot fent-los aquestes recomanacions: «No us encamineu a les terres dels pagans ni entreu a la província dels samaritans. Aneu més aviat a les ovelles perdudes del poble d'Israel. Pel camí prediqueu, anunciant que el regne de Déu és a prop. Cureu malalts, ressusciteu morts, purifiqueu leprosos, traieu dimonis. No heu pagat res per rebre aquest poder; doneu-lo també sense pagar.»

(9,36-10,8)

«Reconeixeu
que el Senyor
és Déu, que és el
nostre creador
i que som seus,
som el seu poble
i el ramat que ell
pastura»

Deixebles missioners

Carles Riera i Fonts, pvrre.

Perquè l'anunci de la salvació arribi a tothom cal que l'Amo dels sembrats envii més segadors. Els Dotze —l'elecció dels quals evoca les dotze tribus d'Israel— han d'adreçar-se a les ovelles perdudes: gent malmenada i desesperançada.

També avui la inquietant preocupació pel futur, per l'accidentat paisatge humà i planetari, troba confiança en la causa de l'evangeli (en la fe cristiana entesa com una «confiança raonada», segons el teòleg Hans Küng).

Jesús sent compassió pels angoixats i els vulnerables, i augura, malgrat la difícil situació, una collita abundosa. En què es basa? L'ideal de la missió del diví Mestre consisteix a anar instaurant el regne del cel a la terra, a fi que Déu i el món configurin la totalitat de l'ésser. Cal fressar camins espirituals que indiquin el respecte a allò creat.

Per als deixebles, la millor manera d'anunciar el missatge de Crist és fent-lo explícit en llurs vides: l'acció com a reflex inequívoc de l'honestetat de les seves paraules. Simó i Andreu, Jaume i Joan, Felip i Bartomeu, Tomàs i Mateu —el cobrador d'impostos—, Jaume fill d'Alfeu i Tadeu, Simó el zelota i Judes, el qui el va trair: pescadors, gent senzilla, una selecció gens selecta de persones que confien en el Mestre i en propaguen la doctrina.

Déu té l'hàbit de fer grans obres del no-res. Jesús, competent sobre totes les coses, demana als deixebles, que han rebut el «poder» de franc, que el comuniquin també de franc, generosament.

La imatge

Jesús es compadeix de la multitud. La collita és abundant, però hi ha pocs segadors. Com a pastor, i en mostra de confiança i responsabilitat compartida, envia els seus deixebles a guiar, a guarir i a predicar l'Evangeli.

Façana dels Apòstols de la catedral del Sant Esperit de Terrassa (s. XX). Nicanor Carballo

Agenda

Lit. hores: Setmana III

19 dilluns

—Sant Romuald, abat fund.
—Sant Gervasi i Protasi, germans mrs.
2C 6,1-10/Salm 97/Mt 5,38-42

20 dimarts

—Sant Silveri, papa
2C 8,1-9/Salm 145/Mt 5,43-48

21 dimecres

—Sant Lluís Gonzaga, jesuïta
—Santa Colàgia de Barcelona, mercedària
2C 9,6-11/Salm 111/Mt 6,1-6.16-18

22 dijous

—Sant Joan Fischer, cardenal mr.
—Sant Tomàs More, mr.
2C 11,1-11/Salm 110/Mt 6,7-15

23 divendres

—Santa Alícia mr.
2C 11,18.21b-30/Salm 33/Mt 6,19-23
Vigília: Jr 1,4-10/Salm 70/1Pe 1,8-12/Lc 1,5-17

24 dissabte

El Naixement de Sant Joan Baptista
Is 49,1-6/Salm 138/Ac 13,22-26/
Lc 1,57-66.80

25 diumenge XIII de durant l'any / Cicle A

—Sant Guillem, emeritè
Jr 20,10-13/Salm 68/Rm 5,12-15/
Mt 10,26-33

Pelegrinatges històrics

Pere Oliva, prev.

(Prové de la pàgina 1.)

Al vespre arribàrem a Carcassona en una regió marcada especialment durant el segle XIII per l'heretgia càtara i pel pas de sant Domènec de Guzmán. A Notre Dame de l'Abayyé, on el sant de Caleruega va celebrar missa l'any 1209, nosaltres hi vam viure també l'àpat eucarístic.

La visita a la turística a la ciutat medieval de Carcassona ens connecta amb la història d'Occitània i Catalunya, amb la presència dels nostres comtes-reis en aquelles terres i la croada amb accent francès que va atemorir el territori.

Carcassona és un bon exemple de ciutat medieval fortificada que conserva una xarxa de carrers a l'interior d'una muralla, l'origen de la qual podríem situar en el període tardoromà (segles III-V), amb torres cilíndriques del segle XIII. Arreu s'aprecien les tasques de restauració «romàntica» de Viollet-le-Duc del segle XIX. La porta narbonesa, precedida per barbacanes, s'obre imponent amb unes torres que esdevenen un element defensiu.

El castell comtal i la basílica de Sant Nazaire, fites rellevants de la visita, ens continuen parlant de la història, especialment de la que es va escriure amb lletra de fe i de sang en el segle XIII. En aquesta basílica trobem la làpida sepulcral de Simó de Montfort, que va morir l'any 1218 després d'haver vençut els albigesos de les maneres més impropies.

El bisbe Romà en l'homilia de la missa, a Carcassona, va fer una interessant referència al lligam històric entre Narbona i Vic, fruit dels temps carolingis.

El dimarts havent dinat el vicari general de la diòcesi ens va presentar els trets bàsics del bisbat, el territori que el conforma, les seves fites i objectius, l'agrupació de parròquies i el sínode celebrat recentment. Amb aquesta presentació es posava cloenda a la sortida de fi de curs d'enguany.

Compartir de joves i avis en la trobada preparatòria de la JMJ

El dissabte dia 3 de juny una cinquantena de joves de tot el bisbat diòcesi vàrem reunir-nos a les Germanetes dels Pobres de Vic com a preparació per a la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ), en companyia dels avis que hi viuen.

A l'inici de la sessió vam gaudir de gresca amb música i d'un espectacle que havien preparat alguns dels joves participants, com també d'una xerrada de Mn. Jaume Casamitjana sobre la importància de la pregària, a partir del lema de la trobada: «Manteniu viva l'alegria!»

Seguidament, joves i avis ens vam divertir fent una activitat de reptes i preguntes, i compartírem una estona preciosa de música i pregària la capella. La jornada es va concloure amb un refrigeri, en què vam fer amistat amb aquells qui anirem a la JMJ. De la trobada ens emportem la joia de celebrar i conviure amb els avis, que anticipa l'alegria que viurem a l'estiu a Portugal.

En el perfil d'Instagram de la Delegació de Joves (@delejbv) es poden trobar imatges de l'esdeveniment.

Trobada de fi de curs de la Vida Consagrada

El diumenge 4 de juny a la tarda, a la Casa d'Espiritualitat Claret de Vic tingué lloc la trobada de fi de curs de la Vida Consagrada de la diòcesi, amb la participació de més d'una cinquanta religiosos i religioses. Va ser una ocasió per a retrobar-se, presencialment, enfortir vincles i fraternitat en el caminar de cada comunitat i presència al bisbat de Vic, pregar junts i dialogar fraternalment sobre la programació del curs vinent. La reunió coincidí amb el diumenge de la Santíssima Trinitat i jornada Pro Orantibus, de memòria i comunió de la Vida Consagrada Contemplativa en l'Església.

Els claretians celebren 175 anys

Redacció

El superior general dels Missioners Claretians, Mathew Vattamattam, ha enviat una carta als membres de la seva congregació per anunciar-los els actes de celebració del 175è aniversari de la seva fundació per part de sant Antoni Maria Claret.

El jubileu començarà el pròxim 1 de juliol amb una missa compartida en línia i continuarà amb altres esdeveniments que s'allargaran fins a l'any 2024.

Per exemple, hi haurà un Congrés d'Espiritualitat a Vic del 7

al 15 de juliol del 2024, seguit per una vetlla de pregària el 15 del mateix mes i any i concloent l'endemà.

La carta destaca que el jubileu és un temps de gràcia i creixement per a la congregació en el seu esperit carismàtic i la seva vitalitat apostòlica. Convida els membres a examinar de prop com viuen la seva vocació i fidelitat a l'esperit fundacional d'acord amb els signes del temps. La història de la congregació claretiana és un continu viatge d'adaptació als canvis del món i d'escolta de les crides de Déu.

El Dr. Armand Puig, nomenat per a un càrrec al Vaticà

El Dr. Armand Puig i Tàrrach ha estat nomenat pel papa Francesc president de l'AVEPRO, l'Agència de Verificació i Promoció de la Qualitat de l'ensenyament en les Universitats i Facultats eclesiàstiques, que comporta exercir a Roma la responsabilitat de coordinar tots els esforços que es facin en favor de la qualitat de les universitats i facultats eclesiàstiques d'arreu del món.

Aquest nomenament implica que el Dr. Armand jaurà de traslladar la seva residència habitual a Roma i, per tant, cessarà com a rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP) i del Seminari Major Interdiocesà, entre altres càrrecs a Barcelona, deixant també la docència en el Departament de Sagrada Escriptura de la Facultat de Teologia de Catalunya, que ha exercit des de l'any 1981.

La tasca de l'agència esmentada és promoure i desenvolupar una cultura de la qualitat dins les institucions acadèmiques directament dependents de la Santa Seu i assegurar-los uns criteris de qualitat vàlids internacionalment.

El Papa és operat i no resa l'àngelus en públic

Redacció

«El postoperatori del papa Francesc segueix el seu curs regular»: així ho va anunciar el director de l'Oficina de Premsa de la Santa Seu, Matteo Bruni.

Durant el matí de diumenge passat, el Sant Pare va seguir la missa en directe per televisió i va rebre l'eucaristia. A continuació es va dirigir a la capella privada de l'apartament pontifici de l'Hospital Gemelli, on es recollí en oració per al res del àngelus. Els metges li havien recomanat que no aparegués en públic. És la primera vegada en el pontificat que no resa aquesta oració amb els fidels.

Després va participar en un esmorzar

comunitari amb els qui l'assisteixen durant aquests dies de permanència al pis privat (metges, assistents mèdics, infermers, auxiliars i personal del Cos de Gendarmeria).

El Pontífex es va haver de sotmetre el dimecres anterior a una operació d'hèrnia abdominal amb caràcter d'urgència per risc d'obstrucció intestinal, la qual es realitzà sense problemes. «La intervenció quirúrgica ha acabat. S'ha desenvolupat sense complicacions i ha durat tres hores.»

En el moment de tancar aquesta edició, el Papa mantenia suspesa tota l'agenda fins al diumenge següent.

El llibre

Nous estudis de llengua

Josep Ruai i Vinyet

Editorial Claret

1.022 pp.

26,95 euros

Gruixut volum d'aprofundiment i consulta per a persones atentes a la llengua. Els nombrosíssims exemples que conté —malgrat presentar, a estones, una certa subtilitat— li donen un caràcter intuïtiu i pràctic. Val a dir que una notable part d'aquests exemples procedeix del camp religiós, atesa la condició eclesiàstica de l'autor, veterà en la didàctica i l'estudi del català, corrector d'una infinitat de textos —entre ells, obres de referència, com la *Bíblia catalana interconfessional*—, escriptor i traductor, professor a diversos nivells i, per damunt de tot, actiu durant la seva llarga vida en l'impuls del nostre idioma i de la seva bona qualitat. Com diu un expert, «el llibre presenta els problemes lingüístics amb una claredat diàfana, sense enfarfecs terminològics, i és una obra llegidora i assequible a tothom qui mínimament estigui interessat pel nostre mitjà d'expressió oral i escrit».

Pelegrinatge a Lurdes

Romà Casanova, bisbe de Vic

El pelegrinatge a Lurdes de França amb malalts ja és una tradició a la nostra diòcesi. Fa més de cinquanta anys que de manera ininterrompuda —exceptuant el temps de la pandèmia del Covid-19— persones amb malalts de les nostres parròquies pelegrinen amb l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lurdes. Malalts, pelegrins i personal de servei formen el seguici que té com a meta la gruta de Massabielle, on, l'11 de febrer de 1858, la Verge Maria per primera vegada es va aparèixer a una noieteta de nom Bernadeta Soubirous. Des d'aquell dia mai no han parat d'anar persones d'arreu del món a aquella vall dels Pirineus francesos. Molta gent de la nostra diòcesi, al llarg dels anys, tant amb el pelegrinatge diocesà, com amb les parròquies, o bé personalment o familiarment, han sentit la crida a anar en aquest lloc sant. I penso que, la gran majoria, no han restat pas decebuts pel que allí han pogut experimentar.

Lurdes és un dels oasis d'experiència cristiana en una Europa molt laïcitzada

En l'Europa molt laïcitzada hi ha uns oasis d'experiència profundament cristiana; un d'aquests, el santuari de Nostra Senyora de Lurdes. Els responsables del funcionament d'aquest santuari sempre han maldat per tal que tot estigui al servei dels pelegrins, posant especial atenció en els malalts i les persones amb discapacitats diverses. El missatge principal donat per Maria a la Bernadeta fou el de la pregària i la penitència, juntament amb el de netejar-se amb l'aigua que va brollar en la gruta de les aparicions. Per això, el servei que s'ofereix en el pelegrinatge amb els malalts vol

acomplir aquests encàrrecs marians: que els malalts, els ancians i les persones amb discapacitat puguin ser presents en aquest lloc de forta presència maternal de Maria, amb tot el que això implica de servei fraternal per part dels voluntaris. Certament, aquesta relació mútua entre els malalts i els qui els serveixen és una de les grans experiències que arriben al cor d'ambdues parts. No hi ha d'haver cap actitud paternalista, sinó han d'imperar-hi la fraternitat i l'alegria del compartir.

S'ha de remarcar la generositat en el servei de tants voluntaris que, any rere any, fan present la seva dedicació, amb esforç però amb la joia constant de la donació desinteressada. Al mateix temps, hem de subratllar el trobament amb Jesús per mitjà de Maria. A Lurdes, si hom es deixa portar per la Mare de Déu i no es tanca al que va brollant del seu cor, podrà experimentar el goig, la pau i la salvació que solament Jesucrist pot donar.

